

**ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1821
ΞΥΛΟΦΑΓΟΥ 25.3.2013**

Με αισθήματα εθνικής υπερηφάνειας και με τη μνήμη στραμμένη στο ιστορικό παρελθόν της Φυλής, γιορτάζει και φέτος ο Ελληνισμός την 25^η Μαρτίου του 1821, τη μέρα που στάθηκε ο προάγγελος νέας περιόδου της εθνικής ζωής.

Η Επανάσταση του 1821 αντικρισμένη μέσα στις δεδομένες αντίξοες συνθήκες της έκρηξης της, προβάλλεται σαν ένα πολύμορφο και πολυδιάστατο φαινόμενο και καταξιώνεται στο τέλος σας θρίαμβος της πίστης και της τόλμης και σας νίκη του πνεύματος πάνω στην ύλη.

Δεν ήταν, βέβαια, αυτή η νίκη και αυτός ο θρίαμβος τυχαίο και απρόσμενο κατόρθωμα λίγων ανθρώπων, αλλά αποτέλεσμα μυθικής καρτερίας ολόκληρων γενεών, που πεισματικά αναμετρήθηκαν με όλα τα στοιχεία του φυσικού και εθνικού αφανισμού.

Η 25^η Μαρτίου του 1821 αρχίζει να κυφορείται την επαύριον της 29^{ης} του Μάη του 1453, έξω από τα ραγισμένα τείχη της τραγικής Βασιλεύουσας. Το ζωντανό όραμα της ελευθερίας, συντηρημένο από γενιά σε γενιά, θα διανύσει, μαζί με το σκλαβωμένο λαό, τη μακρινή και επώδυνη απόσταση των τεσσάρων αιώνων. Τα βουβά σήμαντρα της Αγίας Σοφιάς, σε σεβάσμιες μορφές των Δασκάλων του Γένους, σε ηρωικές φυσιογνωμίες των Αρματολών και Κλεφτών, τα κρυφά σχολειά και το δημοτικό τραγούδι, ο χορός του Ζαλόγγου, ο Ρήγας Φεραίος, η Φιλική Εταιρεία, όλοι εκείνοι και όλα εκείνα, που στα τετρακόσια χρόνια της σκλαβιάς λειτουργούσαν σας άγρυπνοι φύλακες της εθνικής συνείδησης, συναντώνται αυθόρμητα στις 25 του Μάρτη, για να συνοψισθούν και να αποκορυφωθούν σε μια καθολική εξόρμηση του Έθνους για την ελευθερία και την ανάσταση του.

Αποτελεί ιστορικό φαινόμενο η ενσυνείδητη και οργανωμένη αναμονή ενός λαού, η καθολική ψυχική επιστράτευση του για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια, η ταύτιση της ζωής του με ένα και μοναδικό σκοπό, την ελευθερία της γης του.

Για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια, ο Ελληνικός λαός έζησε μια ζωή βασανισμένη και στερημένη, ετοιμάζοντας μέσα από τη φυλακή του τη δραπέτευση, πλάθοντας μέσα στην άγρια νύχτα τον ήλιο της ελευθερίας του, αρπάζοντας το όνειρο για να ζήσει και προσφέροντας νου και καρδιά, σώμα και ψυχή, για τη σωτηρία της δούλης πατρίδας του. Για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια, ο Ελληνικός λαός εργαζόταν και αγωνιζόταν, ενωμένος και ομόθυμος, για ν' αποτινάξει μια μέρα τον τουρκικό ζυγό. Κι όταν πίστεψε πως αρκετά υπέσκαψε τα θεμέλια της φυλακής του, επεχείρησε να γκρεμίσει τα τείχη της χωρίς να τον φοβίζει ούτε η δύναμη των φυλακών ούτε η αδυναμία των φυλακισμένων ούτε οι δυσμενείς πολιτικές συνθήκες έξω από τη φυλακή.

Όταν στις 25 του Μάρτη του 1821, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλογούσε στην Αγία Λαύρα τα όπλα και οι αγωνιστές έδιναν γονατιστοί τον όρκο για ελευθερία, η Ελλάδα

επαναλάμβανε τον καλύτερο εαυτό της και δικαίωνε τις πιο όμορφες σελίδες της μακραίωνης Ιστορίας της. Τα γεγονότα αυτής της Ιστορίας είναι, στην ουσία και στη διάστασή του, σύμβολα ιδεών και ιδεατή έκφραση αγώνων ελευθερίας. Μαρτυρούν αυτά τα γεγονότα τη δύναμη του φρονήματος και της ψυχής, τη δύναμη της πίστης και της αρετής, το ηθικό μεγαλείο των αρχών και των ιδανικών που προσδίνουν στην ανθρώπινη ζωή μια ιδιαίτερη διάσταση κι ένα ιδιαίτερο κάλλος. Όταν τα χέρια των ανθρώπων κινεί η πίστη και την καρδιά τους γεμίζουν αξίες και ιδεώδη, κανένας υπολογισμός και κανένας ενδοιασμός δεν μπορεί να χαλαρώσει το φρόνημα και να αναιρέσει τις μεγάλες αποφάσεις της ψυχής.

Η 25^η του Μάρτη και το 1821 δεν θα υπήρχαν ποτέ, αν στην καρδιά των δημιουργών τους κυριαρχούσε η σκέψη για τη δύναμη του αντιπάλου και ο συλλογισμός για τις αντίξοες πολιτικές συνθήκες της Ευρώπης του Μέττερνιχ και της Ιερής Συμμαχίας. Τα Δερβενάκια και το Χάνι της Γραβιάς δεν θα περνούσαν ποτέ στην Ιστορία, αν την ψυχή του λαού κυρίευε το ανασταλτικό δέος της υλικής αδυναμίας του κι αν ο λαός εξαρτούσε τον πόθο του για ελευθερία από την έγκριση σκεπτικισμών και αποθαρρυντικών δεδομένων.

Η δόξα του Εικοσιένα και η αναγέννηση του Ελληνισμού ήταν αποτέλεσμα πίστης και τόλμης. Με πίστη και τόλμη, συντηρήθηκαν για τέσσερις αιώνες οι σωστικές αρετές της Φυλής. Με πίστη και τόλμη ανατράπηκαν τα προγνωστικά της ψυχρής λογικής. Με πίστη και τόλμη διελύθη η μακραίωνη νύχτα της σκλαβιάς, για να προβάλλει μια μέρα στον ορίζοντα ο ζεστός ήλιος της ελευθερίας και της εθνική δικαίωσης.

Αυτό το ηχηρό μήνυμα, που το γράφουν και το υπογράφουν, μέσα στους αιώνες, η πίστη και το αδούλωτο φρόνημα, θα εκπέμπει παντοτινά η 25^η του Μάρτη και το έπος του Εικοσιένα.

Αυτό το ιστορικό μήνυμα, μήνυμα ζωής και ελπίδας, ακούγεται και πάλι σήμερα κάτω από τους συννεφιασμένους Κυπριακούς ουραμούς. Ο Κυπριακός Ελληνισμός συμμετέχει στους εορτασμούς της εθνικής παλιγγενεσίας, βιώνοντας όχι μόνο την απέραντη οδύνη της παρατεταμένης τουρκικής κατοχής, αλλά και τη μεγάλη αγωνία για τη διάσωση της οικονομίας του τόπου.

Δραματικές υπήρξαν οι πρόσφατες εξελίξεις αναφορικά με τις προσπάθειές μας για αποφυγή της οικονομικής κατάρρευσης. Και απόλυτα δικαιολογημένες ήταν οι ανησυχίες, οι πικρίες και οι απογοητεύσεις του λαού μας από συμπεριφορές και αντιδράσεις εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ανήκουμε σε αυτή την Ένωση ως ισότιμο μέλος. Και πιστεύουμε σε αυτή την Ένωση ως μια οικογένεια φιλίας και αλληλεγγύης, αλληλοσεβασμού και αλληλοκατανόησης. Σε αυτή την οικογένεια δεν έχουν θέση οι πιέσεις, οι απειλές και οι εκβιασμοί. Η αξιοπρέπεια κάθε μέλους της Ευρωπαϊκής οικογένειας δεν μετριέται και δεν εξαρτάται από το μέγεθος και το εκτόπισμά του. Δεν υπάρχουν χώρες μέλη πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, δεν υπάρχουν ευυπόληπτοι και ανυπόληπτοι, δεν υπάρχουν προνομιούχοι και μειονεκτούντες. Αν η Κύπρος, σε αυτή τη δύσκολη ώρα της, αποτείνεται για βοήθεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν προσέρχεται ως

αναξιοπρεπής επαίτης, αλλά ως εταίρος που δικαιούται της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης και στήριξης.

Στην Ευρώπη των Δημοκρατικών αρχών και αξιών, στην Ευρώπη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνικής δικαιοσύνης, ανήκουμε όχι ως ενοχλητικό μέλος, αλλά ως οικοδομητικός εταίρος, που δικαιούται να βοηθείται όταν πάσχει και όχι να τιμωρείται επειδή πάσχει.

Σε αυτή την κρίσιμη ώρα της οικονομικής δοκιμασίας μας, σε αυτή τη δραματική ώρα της ζωής μας, η διάσωση της οικονομίας μας αποτελεί τον υπέρτατο νόμο, στον οποίο οφείλουμε όλοι υπακοή και συμμόρφωση. Οι στιγμές που περνούμε είναι τόσο δύσκολες που απαγορεύουν την ανευθυνότητα και το λαϊκισμό, και επιβάλλουν υπευθυνότητα, ενότητα κι συλλογική δράση.

Θα δοκιμασθούμε, αλλά θα αντέξουμε. Θα υποφέρουμε, αλλά δεν θα γονατίσουμε. Θα πονέσουμε, αλλά δεν θα καταρρεύσουμε. Και όσοι πιθανόν νομίζουν ότι λόγω οικονομικής δυσπραγίας προσφερόμαστε για την αποδοχή οποιασδήποτε λύσης στο εθνικό μας θέμα, θα διαψευσθούν και θα αποτύχουν.

Για τον οποιοδήποτε άλλο που ενδεχόμενα νομίζει ότι τώρα που οικονομικά υποφέρουμε, είναι η ώρα να ασκήσει πιέσεις σε βάρος μας, η απάντηση μας είναι ότι ματαιοπονεί. Οι αδυναμίες μας δεν είναι αρκετές για να μας εξουθενώσουν και δεν είναι τόσο μεγάλες για να μας συντρίψουν. Θα σταθούμε στα πόδια μας και θα επιβιώσουμε. Θα αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες και θα μείνουμε όρθιοι. Θα παλέψουμε και θα πετύχουμε.

Από το διαχρονικό πνεύμα και μήνυμα της εθνικής επετείου αντλούμε διδάγματα και ανανεώνουμε τις δυνάμεις και την πίστη μας στην δικαίωση του Κυπριακού Ελληνισμού και στο καλύτερο μέλλον της Κύπρου μας και του λαού μας στο σύνολο του.